

सुतिन् (a सुत s. इन्) filio, vel filiis, vel liberis praeditus.

HIT. 4.20.

सुदृष्ट (KARM. e सु facile et दृष्ट visus, conspectus, aspectus)

facile aspectu. सुदृष्टं कर्तुम् facile vel sine ullo impe-

dimento intueri alq. SU. 4.24.: तेजसाच सुदृष्टां त्वां

न करिष्यति कश्चन; R. Schl. I.17.23.: सुदृष्टाङ्गं कुरुत

शान्ताम्.

सुधा f. (e सु et धा a r. धे bibere) nectar. UR. 39.4.

सुधी (bonum intellectum habens, BAH. e सु et धी)

intellectu praeditus, sapiens. HIT. 5.6.71.3.

सुन्दर (fem. आ et ई) pulcher. N. 1.14.

सुपर्ण m. (BAH. e सु e पर्ण quod hac in compos. plumam

significare videtur) i. q. गरुड.

सुप्त v. स्वप्.

सुम्, सुम् 1. P. i. q. सिम्, सिम्.

सुभग (BAH. e सु et भग felicitas) 1) felix, pulcher, praecla-

rus, praesertim de feminis, in Vocat. IN. 5.37. DR. 2.12.

2) jucundus. SAK. 2.14.45.6.

सुभाषित (bonum vel pulchrum sermonem habens

e सु et भाषित n. dictum, sermo) eloquens, facundus. N.

8.4.

सुभ्रु Adj. (e सु et भ्रु pro भ्रु supercilium) pulchra superci-

lia habens. SU. 4.12.

सुमनस् m. f. n. (Femin. nonnisi in Plurali usurpatur, BAH.

e सु et मनस् mens) flos. SA. 1.26.

सुयोधन m. (e सु et योधन a r. युध् pugnare s. अन्न) cog-

nomen Duryôdhani. H. 4.58.

सुर 6. P. (ऐश्वर्यदीप्त्योः क. भैश्ययोः र.; correptum esse vi-

detur e स्वर, vid. स्वर coelum) 1) splendere. 2) do-

minari. (Vid. स्वर et cf. hib. solas «light, a lamp».)

सुर m. (r. सुर splendere s. अ, sicut देव a दिव् splendere)

deus. H. 4.27.

सुरकार्मुक n. (e सुर et कार्मुक arcus) arcus coelestis.

सुरगर्भी Adj. (e सुरगर्भ - सुर deus et गर्भ proles, natus -

et आभा similitudo) diis natorum similitudinem habens.

H. 4.27.

सुरभि (ut videtur, e सु et रभि a r. रभ् quod primitive ca-

pere significare videtur) 1) Adj. bene odorus. 2) Subst.

f. nomen vaccae fabulosae, vaccae ubertatis, quae boum

generis mater primitiva esse dicitur.

सुरवीथी f. (e सुर et वीथी via) deorum via. IN. 2.12.

सुरा f. potus fervidus, potus inebrians in universum. SU. 4.

14.

सुवर्चस (BAH. e सु et वर्चस - r. वर्च् s. अस् - i. q. वर्चस्)

pulchrum splendorem habens. SA. 5.38.

सुवर्ण n. (pulchrum colorem habens e सु et वर्ण

color) aurum. N. 7.9.

सुवीर m. (e सु et वीर heros) nomen populi. DR. 8.9.

सुह् Adv. (e सु et स्थु, quod simplex non occurrit, a r. स्था,

mutato स्थ in ह्, v. gr. 80., suff. उ, vel debilitato अ in

उ) recte, juste. UR. 64.6. HIT. 73.21.

सुह् 4. P. (तृप्तौ शक्तौ) gaudere, posse. Cf. सह्.

सुहृद् m. (bonum cor habens BAH. e सु et हृद् cor)

amicus. IN. 4.11. BR. 2.26.

1. सू 2. A. et 4. A. सुवे, सूये; part. pass. सूत et सून्. 1) pa-

rere, partum edere, c. ablat. patris. MAN. 10.39.:

निषादस्त्री तु चण्डालात् पुत्रम् ... सूते; RAGH. 3.13.:

असूत पुत्रम्; MAH. 1.2599.: असूयत ... अश्विनाव उ-

भौ; H. 1.34.: इन्द्राच्च वाताच्च सुषुवे या सुतान् इ-

मान्. 2) Cl. 2. A. gignere, generare, de patre. MAN.

10.34.: निषादो मार्गविं सूते; 10.32. (Vid. 1. सु et सून्.)

c. प्र 1) parere, partum edere. MAH. 3.13057.: कन्या प्र-

सूयते. — प्रसूता quae peperit. HIT. 72.14.: सा तत्रै

व प्रसूता. — Pass. nasci, c. abl. patris. MAN. 10.36.:

कारावरो निषादात् ... प्रसूयते (quod etiam ad सु re-

ferri posset). 2) procreare, gignere, de patre, c. loc. ma-

tris. MAN. 10.30.: शूद्रो ब्राह्मण्यां वाच्यञ् जन्तुम्

प्रसूयते. — Absolut. MAH. 1.2502.: अस्याम् एव प्रसू-

यध्वम्; BH. 3.10.: प्रसविष्यध्वम् (vid. gr. min. ed. 2.

§. 440^b). — प्रसूत qui genuit. MAN. 3.19. — Pass.

procreari, gigni. MAH. 3.12500.: तिर्यग्योनौ प्रसूयते.

— प्रसूत procreatus, progenitus. NAL. 20.37.: मत्प्र-

सूतम् भयम्; A. 3.36.: मत्प्रसूतेन तेजसा.